

det ærede Medlem med Rette have spurgt: Hvor har vi den højtærede Minister? Men efter den Fremgangsmaade, jeg nu har brugt, kan det ærede Medlem ikke med Rette spørge: Hvor har vi den højtærede Minister?

Forslagsstilleren (S. Rasmussen): Jeg tør ikke være saa haard ved Ordføreren for det radikale Parti, som den højtærede Kirkeminister nu var, idet han sagde, at det ærede Medlem ikke kunde læse. Jeg skal ikke bedømme det ærede Medlems Følelser; det er noget vanskeligt at gøre det, derfor vil jeg heller ikke give mig af med det, jeg skal kun bedømme, hvad det ærede Medlem har sagt. Om det saa har været forkerte Udtryk for det ærede Medlems Følelser, ved jeg ikke, men det ærede Medlem har i Dag sagt, at naar Staten bare faar sit, saa lad Kirken selv om, hvad den kan blive til, og det er rigtignok efter min Opfattelse ikke Udtryk for ret megen Kærlighed til Sagen og Institutionen.

Overfor den ærede Ordfører for Venstre har den ærede Ordfører for Socialdemokratiet bevist, at det er urigtigt, hvad der Gang paa Gang er sagt fra den Side, at det er Ministeren, Socialdemokraterne, der griber ind. Jeg ved ikke, om Rørdam er Socialdemokrat eller Venstremand, eller hvad han er; men han er i hvert Tilfælde ikke Minister, og det viser netop, at det er udefra, fra de kirkelige Forhold og de kirkelige Rørelser, Uroen kommer. Om min Uro skal stige, saa jeg bliver voldsom, ved jeg ikke; det kan godt ske; i Dag er jeg i hvert Tilfælde ikke voldsom, selv om jeg giver Udtryk for Uro. Og om dette Udvalgs Nedsættelse vil føre til et heldigt Resultat for det konservative Folkeparti, ved jeg heller ikke. Ordføreren for Venstre sagde, at det ikke vilde føre til et heldigt Resultat for det konservative Folkeparti netop under disse Forhold. Det skal jeg aldeles ikke udtale mig om; hvad Udvalgets Arbejde vil resultere i, ved jeg intet om, men det ved det ærede Medlem heller ikke en Smule mere om end jeg.

Det ærede Medlem kunde ønske, at de kirkelige Kredse havde overværet en Forhandling som den her i Dag, saa vilde de se anderledes paa Sagen. Jeg ved ikke, om disse Kredse særlig tilhører de Konservative, Venstre eller Socialdemokraterne, men jeg kan heller ikke tro, de er uvidende om, hvorledes Forhandlingerne her paa Rigsdagen foregaar. Maaske er Venstrepartiet særlig godt underrettet om Stillingen indenfor det konservative Folkeparti

og Socialdemokratiet; vi agiterer muligvis ikke saa stærkt og giver ikke vore Folk saa gode Oplysninger, som Venstre giver sine. Det tør jeg ikke udtale mig om, men naar det ærede Medlem kan sige, at hvis de Kredse, der staar udenfor denne Bygning og ikke kender Forhandlingerne, vidste, hvordan det konservative Parti og Socialdemokratiet ser paa disse Forhold, vilde de ikke komme frem, men holde sig tilbage, tror jeg rigtignok, det ærede Medlem tager fejl, grundigt fejl. Jeg tror, at disse Folk godt ved, hvordan Forholdene ligger.

Det ærede Medlem mente, at jeg ikke vilde være tilfreds med Resultatet af et saadant Udvalgs Arbejde. Jeg vil gerne spørge det ærede Medlem: Er Forholdet mellem Staten og Kirken, saaledes som vi nu har det, tilfredsstillende for det ærede Medlem?

Inger Gautier Schmit: Det ærede 6te Medlem for 4de Kreds (H. P. Johansen) udtalte, at det især var en af Venstres Repræsentanter i Folketinget, der havde givet Anledning til denne Strid. Naar jeg ser paa mine Notitser fra den ærede Forslagsstillers første Tale, finder jeg, at denne helt var lagt an paa at vise, at det var den højtærede Kirkeministers forskellige Handlinger, der havde givet Anledning til hele Spændingen og Uroen. Jeg maa derfor bestemt tilbagevise, at det, der havde givet Anledning til Uroen, alene skulde være Udtalelser i Folketinget af et Medlem af Venstre, der paa et enkelt Punkt havde angrebet Kirkeministeren. Nej, den ærede Forslagsstiller nævnte jo alle Punkterne: Rørdam-Loven, Skolelovene, Kirkens økonomiske Kaar, Lønningerne, som ikke maatte blive hævet, og Kirkeskatten, som nu blev anvendt til andet, end hvad der havde været Forudsætningen. Den ærede Forslagsstiller har selv i højeste Grad understreget, hvorfra Uroen kom, og derfor er han jo i en overordentlig vanskelig Situation i Dag, thi samtidig med, at han understreger Betimeligheden af, at dette Udvalg nedsættes, for at Roen kan komme tilbage, skal han trykke Kirkeministeren i Haanden som den, der skal hjælpe ham til at faa gennemført denne Ro og dette Udvalg. Opgaven er umulig for det ærede Medlem.

Jeg finder, at Spørgsmaalet er saa alvorligt, at jeg slet ikke vil gaa over i partipolitisk Polemik. Jeg synes, den ærede Forslagsstiller var lige ved at strejfe det i sin sidste Tale, idet han sagde, at